

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

a examinat, fără citarea părților, în camera de consiliu, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav și de către avocatul Panov Diana în numele inculpatului Covcaliuc Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui

*Covcaliuc Andrei XXXXX, născut la
XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 09.02.2018 - până la 26.04.2018

instanța de apel:

de la 14.06.2018 – până la 19.09.2018.

instanța de recurs ordinar:

de la 26.11.2018 – până la 06.02.2019

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin rechizitoriu, Covalciuc Andrei a fost învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i) și art. 27, 172 alin. (2) lit. c) Codul penal.

1.1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul central din 26 aprilie 2018, Covcaliuc Andrei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 12 ani închisoare în penitenciar de tip închis.

Covcaliuc Andrei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 172 alin. (2) lit. c) Codul penal și în baza acestei norme, s-a stabilit pedeapsa sub formă de 6 ani închisoare în penitenciar de tip închis.

Conform art. 84 Cod penal lui Covcaliuc Andrei i s-a stabilit pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, sub formă de 15 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, prima instanță, a constatat că, la XXXXX, aproximativ la ora XXXXX, Covcaliuc Andrei, împreună cu o altă persoană aflându-se la iazul situat în extravilanul XXXXX, fiind în stare de ebrietate și urmărind intenția de a-l omorî pe Goleac Iurii, în urma unui conflict brusc apărut între aceștia, i-au aplicat în mod intenționat lui Goleac Iurii multiple lovituri cu pumnii și picioarele pe toată suprafața corpului și câteva lovituri în regiunea parietală a capului, organ vital al corpului, pe cale de consecință cauzând decesul acestuia.

Tot el, în același loc, timp și circumstanțe, ora exactă nefiind stabilită de organul de urmărire penală, continuându-și acțiunile infracționale de comun acord cu XXXXX, urmărind scopul realizării unui act de homosexualitate cu XXXXX, care în acel moment era încă în viață, l-au urcat forțat pe ultimul într-un autocamion, situat în apropierea iazului din XXXXX, unde dându-și seama de acțiunile sale prejudiciabile, prevăzând urmările lor și dorindu-le în mod conștient, în același timp profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra, fapt datorat loviturilor aplicate față de el, a încercat să introducă organul sexual în anusul lui XXXXX, în timpul ce o altă persoană îl ținea pe XXXXX de la spate, însă din cauze independente de voința sa, nu și-a putut duce până la capăt acțiunile infracționale din motivul lipsei de erecție a organului sexual.

3. Împotriva sentinței, pronunțată integral la 22 mai 2018, au declarat apeluri:

- inculpatul Covcaliuc Andrei, la 04 iunie 2018;
- procurorul în procuratura Orhei, Carasec Ana, la 10 mai 2018;
- procurorul în procuratura Orhei, Carasec Ana, la 05 iunie 2018;

3.1. Inculpatul Covcaliuc Andrei, a solicitat admiterea apelului și casarea sentinței.

3.2. Procurorul Carasec Ana, prin apelurile sale, a solicitat casarea sentinței în ce privește latura penală, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Covcaliuc Andrei să fie recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i) Codul penal și în baza acestei Legi, sa-i fie stabilită pedeapsa sub formă de 18 ani închisoare în penitenciarul de tip închis.

Covcaliuc Andrei Vladimir să fie recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 172 alin. (2) lit. c) Codul penal și în baza

acestei Legi, cu aplicarea prevederile art. 81 alin. (3) să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de 7 ani închisoare în penitenciarul de tip închis.

În conformitate cu prevederile art. 84 Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate de stabilit definitiv pedeapsa sub formă de 20 ani de închisoare în penitenciar de tip închis.

Încasarea de la Covcaliuc Andrei a cheltuielilor judiciare în mărime de 13819,78 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2019, a fost:

Respins ca nefondat, apelul inculpatului Covcaliuc Andrei.

Admis parțial apelul procurorului, sentința casată în partea privind învinuirea în baza art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal și în partea cumulului parțial al pedepselor, și pronunță în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Covcaliuc Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 17 (șaptesprezece) ani cu executarea în penitenciar de tip închis.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial, a fost stabilită pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni sub formă de închisoare pe un termen de 20 (douăzeci) ani cu executarea în penitenciar de tip închis.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. Motivând soluția emisă, instanța de apel a menționat că prima instanță, la pronunțarea sentinței, corect a stabilit circumstanțele de fapt și just a ajuns la concluzia că inculpatul a comis faptele imputate lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură.

În pofida faptului că inculpatul vina a recunoscut-o parțial, instanța de apel a conchis că prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la comiterea faptelor imputate. Prima instanță s-a bazat pe următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum sunt: declarațiile succesului părții vătămate XXXXX; martorului Cojocari Boris; Pîslari Eugenia; martorului minor Pîslari Sergiu; martorului minor Pîslari Gheorghe; procesul-verbal de ridicare din 22 octombrie 2017; procesul-verbal de ridicare din 22 octombrie 2017; procesul-verbal de ridicare a mostrelor de comparație din 02 noiembrie 2017; procesul-verbal de ridicare a mostrelor de comparație din 02 noiembrie 2017; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul

infracțiunii din 06 decembrie 2017; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 06 decembrie 2017; raport de expertiză biologică judiciară din 17 noiembrie 2017; raportul de expertiză medico-legală judiciară din 24 decembrie 2017; raportul de expertiză psihiatrică judiciară din 05 ianuarie 2018; raportul de expertiză psihiatrică judiciară din 05 ianuarie 2018.

La argumentele ce combat versiunea apărării, instanța de apel a menționat sentința definitivă a Judecătoriei Orhei, sediul Central din 07 martie 2018, prin care a fost constatat că au fost acumulate suficiente probe ce dovedesc săvârșirea de către XXXXX a faptelor prejudiciabile prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i) și art. 27, 172 alin. (2) lit. c) Cod penal, or, XXXXX a fost pus sub învinuire anume pentru comiterea infracțiunilor în coautorat cu Covcaliuc Andrei. De asemenea, prin aceeași sentință s-a constatat că faptul comiterii acestor infracțiuni, a fost dovedit în afară de orice dubiu rezonabil, astfel XXXXX i-a fost aplicată măsura de constrângere cu caracter medical - internarea în instituția psihiatrică cu supraveghere obișnuită a IMSP Spitalul Clinic de Psihiatrie pentru tratament în condiții de staționar.

În cauză, instanța de apel a evidențiat că poziția apărării a fost pusă sub aspectul prezentării probelor suplimentare pentru a diminua nivelul acțiunilor criminale ale lui Covcaliuc Andrei, iar toată responsabilitatea pentru omorul comis și actele de homosexualitate să rămână pe seama inculpatului iresponsabil XXXXX. Cu referire la declarațiile martorilor minori XXXXX, copiii inculpatului Covcaliuc Andrei, instanța de apel a considerat că acestea urmează a fi apreciate critic, deoarece copiii au o vârstă de 10 și respectiv 8 ani, sunt influențați de relațiile de rudenie (fiu-tata), de perceperea situației în corespundere cu vârsta sa fragedă. Perioada îndelungată de la data comiterii faptei 21 octombrie 2017 și conținutul declarațiilor la audierea lor din 03 aprilie 2018 au demonstrat că copii au fost pregătiți pentru a da anume astfel de declarații cu scopul de al ajuta în așa mod pe tatăl lor să evite pedeapsa.

Instanța de apel a constatat cu certitudine că Covcaliuc Andrei a comis infracțiunile imputate prin rechizitoriu, menționând în această parte că calificarea decesului victimei, a fost eronat recalificată de către prima instanță. Faptei respective nu i-a fost dată o apreciere corectă din punct de vedere al laturii subiective. Astfel, prima instanță trebuia să constate și să indice prin ce s-a manifestat intenția directă față de vătămarea gravă și prin ce s-a manifestat imprudența față de decesul victimei.

La caz, instanța de apel a reținut că a apărut un conflict spontan dintre victimă, pe de o parte și Covcaliuc Andrei și cea de-a doua persoană,

pe de altă parte. Circumstanțele apariției conflictului și împrejurările constatate indică la faptul că inculpatul și cea de-a doua persoană au început a lovi victima spontan. Totodată, luând în considerație multitudinea loviturilor și localizarea acestora, instanța de apel a reținut că inculpatul acționa cu intenție indirectă.

În cazul realizării faptei cu intenție indirectă, fapta urmează a fi calificată în conformitate cu urmările prejudiciabile survenite de fapt.

În cazul dat, instanța de apel a opinat că nu au fost relevate probe care ar indica că inculpatul a acționat cu intenție directă de a provoca vătămare gravă. Circumstanțele enumerate de către prima instanță au fost insuficiente pentru recalificarea faptei în coraport cu împrejurările cauzei, omorul intenționat a persoanei și tentativă la homosexualitate comisă de două persoane.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a menționat că a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Ținând cont de prevederile art. 16 alin. (5) Cod penal, instanța de apel a considerat necesar de a numi pedeapsa pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 17 ani cu executarea în penitenciar de tip închis.

La fel instanța de apel a menționat că în speță nu a fost făcută dovada existenței unor alte circumstanțe personale care să justifice diminuarea cuantumului pedepsei stabilite inițial, motiv pentru care s-a dat eficiență principiului proporționalității între gravitatea faptelor comise și profilul socio-moral al inculpatului.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, pronunțată integral la 31 octombrie 2018, au declarat recursuri ordinare:

- procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, la 02 noiembrie 2018;

- avocatul Panov Diana în numele inculpatului Covcaliuc Andrei, la 16 noiembrie 2018.

5.1. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, indicând în calitate de temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Co de procedură penală, și anume că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, a solicitat casarea deciziei în partea ce ține de soluția dispusă cu privire la cheltuielile

judiciare și dispunerea rejudecării cauzei în această parte, în instanța de apel în o altă componentă.

În motivarea recursului, procurorul a menționat că:

- decizia în partea ce ține de soluția dispusă pe caz cu privire la cheltuielile judiciare suportate la efectuarea expertizelor pretinse de la Cavcaliuc Andrei este neîntemeiată și contrară normelor procesuale, instanța în mod incorect respingând solicitarea acuzării de a fi încasate de la inculpat cheltuielile suportate;

- instanța de apel în cadrul examinării cauzei și emiterii hotărâri nu a luat în considerație faptul că în cadrul cauzei penale de către stat au fost suportate cheltuieli în sumă de 640 lei la realizarea expertizelor, sumă ce urma a fi încasată de la inculpat în beneficiul statului, conform prevederilor art. 227 - 229 Cod de procedură penală, iar instanța, contrar prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 14), art. 397 pct. 5) Cod procedură penală, nu a dispus acest fapt;

- efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat;

- de către instanța de apel nu s-a ținut cont de faptul că prin modificările survenite în Codul de procedură penală în vigoare din data de 09.02.2018, legislatorul a exclus prevederile art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală și deci norma legală care institua obligația statului a suporta cheltuielile pentru efectuarea expertizelor în cauzele penale a fost exclusă. Acest fapt, luat în coraport cu dispoziția art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală și constituie temeiul ce impune suportarea cheltuielilor de judecată pretinse de la inculpat, or, după cum s-a expus, aceste cheltuielile au fost suportate de către stat doar din cauza că a fost comisă infracțiunea în cauză, în caz contrar aceste cheltuieli nu ar fi fost generate;

- instanța de apel a omis din vedere prevederile art. 4 alin. (1) ale Codului de procedură penală, conform cărora *"în desfășurarea procesului penale se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească"*. Prin urmare, legea procesuală penală nu are caracter retroactiv și deci este irezonabil a fi invocate prevederile art. 8 și art. 10 ale Codului penal în partea ce ține aplicabilitatea normelor procesuale penale;

- fapta infracțională generează o situație preferențială a acelor persoane care au comis infracțiuni și defavorabilă față de ceilalți membri ai

societății, care în mod indirect sunt impuși să suporte acele cheltuieli financiare generate anume ca urmare acelei/acelor infracțiuni săvârșite de inculpat;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către procuror în apel, din ce reiese că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, ceea ce echivalează conform prevederilor art. 435 Cod de procedură penală cu nerezolvarea fondului apelului, din care considerente decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în apel.

5.2. Avocatul Panov Diana în numele inculpatului Covcaliuc Andrei, indicând în calitate de temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu menținerea sentinței dar și cu aplicarea unei sancțiuni mai blânde.

În motivarea recursului, avocatul a menționat că:

- decizia instanței de apel este una mult prea aspră și neîntemeiată, pasibilă de casat cu menținerea sentinței emise de către prima instanță ori cu aplicarea unei pedepse mai blânde;

- pedeapsa aplicată de prima instanță este una mult prea aspră, deoarece pedeapsa aplicată corespunde gradului și caracterului socialmente periculos al faptei săvârșite de către inculpat și își va atinge scopul impus prin restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Pedeapsa aplicată de instanța de fond poate fi considerată legală din motivul, că aceasta va duce la corectarea inculpatului și restabilește echitatea socială;

- instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că inculpatul a avut intenția de a-l omorî pe XXXXX, chiar dacă acesta susține faptul că toate loviturile față de victimă a fost aplicate doar de către XXXXX. Chiar și din învinuirea adusa acestuia este evident faptul că toate acțiunile întreprinse față de victimă nicidecum nu au avut ca scop omorârea acestuia, iar decesul acestuia a survenit din motive independente de voința celor prezenți;

- Covcaliuc Andrei fiind în stare de ebrietate, era în incapacitate de a reacționa fiziologic printr-o erecție a organului sexual și astfel fiind în imposibilitate de a comite actul homosexual forțat cu victima, nu a comis actul de homosexualitate din motiv stării psihologice, ceea ce l-a stopat să comită infracțiunea imputată. În situația dată consideră pedeapsa aplicată de către instanța de fond mult prea aspră și că de către instanță a fost admisă discriminarea, deoarece dacă victima ar fi fost de genul feminin,

instanța nicidecum nu i-ar fi aplicat făptuitorului pedeapsa sub forma de 6 ani închisoare, pentru aceleași acțiuni și în aceleași circumstanțe.

6. Referință asupra recursului ordinar declarat de către procuror, a fost depusă de către avocatul Panov Diana prin care a expus poziția privind respingerea solicitărilor procurorului.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Din materialele cauzei, Colegiul penal constată că recurenții au declarat recursuri ordinare în termenul prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

7.1. Cu referire la recursul declarat de către procuror, Colegiul penal consideră necesar de a menționa că recurentul în susținerea temeiului de drept indicat, nu a adus o argumentare suficientă ce ar impune necesitatea casării deciziei instanței de apel în partea solicitată.

Colegiul penal, verificând motivele recursului declarat de către procuror, constată că acesta în esență își exprimă dezacordul cu soluția instanței de apel în partea ce ține de neîncasarea de la inculpatul Covcaliuc Andrei a cheltuielilor judiciare, solicitând prin invocarea art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, casarea deciziei și remiterea la rejudecare în această parte, însă recurentul pe lângă înaintarea temeiului pentru recurs menționat, nu a prezentat careva motive verosimile și temeuri legale ce ar sprijini solicitările înaintate, și anume, nu a fost abordată o careva problemă de drept, nu a fost indicat la careva erori comise de instanța de apel ce ar genera casarea acestei, nu și-a argumentat recursul în sensul declarat, adică în adresa instanței supreme a parvenit un recurs nemotivat cu solicitări vădit neîntemeiate.

Reieșind din dispozițiile art. 385 alin. (1) pct.14) și art. 397 pct. 5) Cod de procedură penală în coroborare cu art. 229 alin. (1) Cod de procedură

penală, Colegiul penal denotă că circumstanțele suportării cheltuielilor judiciare, nu urmează a fi puse în sarcina inculpatului, întrucât acestea sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și sunt cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale, dar nu cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală.

Atât timp cât statul are obligația, în sensul art. 6 CEDO, de a dovedi vinovăția persoanei trasă la răspundere penală în conformitate cu prevederile art. 24, 56 Cod de procedură penală, prin intermediul agenților săi, care la rândul lor, conform art. 96, 97 Cod de procedură penală, au sarcina probațiunii, legea penală îi garantează acuzatului dreptul la prezumția nevinovăției prin prisma art. 8 Cod de procedură penală, liberându-l de obligația de a-și demonstra nevinovăția, raționament care își găsește aplicabilitate și în raport cu orice chestiune conexă, necesară pentru demonstrarea vinovăției inculpatului, cum este efectuarea la caz a expertizelor.

Astfel, dispunerea de către organul de urmărire penală a efectuării expertizelor, a fost o acțiune indispensabilă procesului penal, or, la acea etapă inculpatul beneficia de prezumția nevinovăției, care îl libera de obligația de a-și demonstra nevinovăția, așadar ultimul neavând careva îndatoriri pecuniare față de dispozițiile și acțiunile organului de urmărire penală, care în virtutea legii are obligația de a acumula probe pentru stabilirea adevărului pe caz, iar punerea în sarcina persoanei recunoscute vinovate de comiterea unei infracțiuni, a achitării cheltuielilor judiciare pentru acțiunile organului de urmărire penală, nu poate fi reținută atât timp cât legea procesual-penală reglementează clar și explicit acest aspect, având un efect imperativ, or, o altă aplicare a încasării cheltuielilor judiciare decât cea prevăzute de lege poate fi privită ca o majorare indirectă a pedepsei penale, ce la fel este stabilită cert și clar de legea penală, și poate depăși limitele sancțiunii, fapt care atrage după sine agravarea situației condamnatului.

În plenitudinea celor constatate, apreciind netemeinicia argumentelor invocate în recursul ordinar declarat de către procuror, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat.

7.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de către apărătorul inculpatului, Colegiul penal, verificând motivele înaintate, constată că acesta în esență își exprimă dezacordul cu soluția instanței de apel în partea ce ține de stabilirea pedepsei inculpatului Covcaliuc Andrei, și în acest sens solicitând, prin invocarea art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, casarea deciziei cu menținerea sentinței ori a aplicării

unei pedepse mai blânde, adică aplicarea unei pedepse mai blânde indiferent ce hotărâre va fi menținută.

Lecturând recursul înaintat, Colegiul penal conchide că poziția recurentului, motivele și solicitările înaintate, nu coroborează cu temeiul indicat, or, solicitarea avocatului privind aplicarea unei pedepse mai blânde nu este în corespundere cu temeiul că faptei săvârșite i sa dar o încadrare juridică greșită, astfel temeiul indicat fiind declarativ.

La fel, Colegiul penal stabilește o neconcordanță în corpul recursului, fapt ce impune aprecierea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, or, recurentul pe lângă înaintarea temeiului pentru recurs menționat, și indicarea unor motivări denaturate, nu a prezentat careva motive verosimile și temeuri legale ce ar sprijini solicitările înaintate, și anume, nu a fost abordată o careva problemă de drept, nu a fost indicat la careva erori comise de instanța de apel ce ar genera casarea acestei, nu și-a argumentat recursul în sensul declarat, adică în adresa instanței supreme a parvenit un recurs nemotivat cu solicitări nefondate, or, dezacordul cu pedeapsa stabilită nu este prevăzut de legislația procesual-penală ca un temei pentru recurs ordinar.

Sub acest aspect, Colegiul penal consideră necesar de a menționa că recurentul în susținerea temeiului de drept indicat, nu a adus nici o argumentare ce ar impune necesitatea casării deciziei instanței de apel în, or, instanța de apel s-a expus desfășurat, argumentat și motivat asupra tuturor chestiunilor necesare unei examinări obiective și multe laterale, în rezultat cu emiterea unei decizii legale și întemeiate.

Instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența constantă a CtEDO.

În acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Subsecvent, Colegiul penal stabilește că instanța de apel la judecarea cauzei, a dat deplină eficiență tuturor normelor relevante la caz ce erau în vigoare la data examinării, astfel careva temeuri pentru implicarea în soluția instanței, nefiind reținute.

În consecință, instanța de recurs conchide că totalitatea argumentelor invocate de recurenți nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor ordinare înaintate și ca urmare acestea nu sunt suficiente pentru a constitui erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor instanței de apel.

În prezența constatărilor nominalizate, având în vedere că motivele invocate de către recurenți nu s-au confirmat, iar careva erori de drept apreciate din oficiu, nu au fost stabilite, Colegiul penal va dispune inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav și de către avocatul Panov Diana în numele inculpatului Covcaliuc Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui *Covcaliuc Andrei XXXXX*, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 28 februarie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda